

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΚΟΥΓΚΑΣ

Ο οπλαρχηγός Θεοχάρης Κούγκας του Πέτρου και της Καλλιόπης το γένος Δούμπη, εγεννήθη εις Αλεξάνδρειαν (Γιδάς) το 1870 και απέθανε το 1917. Ήτο ανήρ υπερήφανος, ρωμαλέος, φιλόδοξος και προπαντός γενναίος.

Υπήρξε μια απο τις μεγάλες στρατιωτικές φυσιογνωμίες καίτοι δεν είχε φοιτήσει εις ουδεμίαν στρατιωτικήν σχολήν.

Η Εθνική δράσις του ένθερμου και φλογερού πατριώτου Θεοχάρους Κούγκκα ακολουθεί την πολεμική ιστοριάν της Ελλάδος η οποία άρχισεν απο τα 1897. Εκ νεαρωτάτης ηλικίας εφλέγετο απο ακράτητον και φλογερόν πατριωτισμόν και τίποτε δεν συνεκίνει την γενναίαν του ψυχήν, ούτε πλούτη, ούτε δόξα αλλά η απελευθέρωσις της Μακεδονίας απο την Οθωμανικήν τυραννίαν και την Βουλγαρικήν επιβουλήν.

Το σώμα του ήρωος Θεοχάρη Κούγκκα κοσμεΐται με επτά τραύματα τα οποία έλαβεν εις πεδιά των μαχών απο το 1897 έως το 1913.

ΑΓΓ. Κ. ΑΝΕΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
“Ο Μακεδονικός Αγώνας 1907-1908”
Τομ. Γ' Θεσ/νίκη 1976

Η ΡΟΥΜΛΟΥΚΙΩΤΙΣΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟΝ ΜΑΚ.ΕΔΟΝΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

Καθοριστική υπήρξε η συμβολή στον αγώνα και των άμαχων μακεδόνων όλων των ηλικιών, των φύλων και των κοινωνικών τάξεων.

Γυναίκες του Ρουμλουκιού ύφαιναν στον αργαλειό, ζύμωναν το ψωμί των μακεδονομάχων, έπλεναν τα ρούχα τους και έδεναν τις πληγές τους.

Μετέφεραν κρυφά οπλισμό και πληροφορίες. Γιατροί, σιδηροδρομικοί, έμποροι, εργοστασίάρχες, εργάτες και αγρότες βοηθούσαν ο καθένας με όλες τους τις δυνάμεις τον δίκαιο Αγώνα.

Φυσικά, ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η παρουσία των Ιερέων, των δασκάλων και διδασκαλισσών, γι αυτό και βρίσκονταν αδιάκοπα στο στόχαστρο του εχθρού.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Κ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

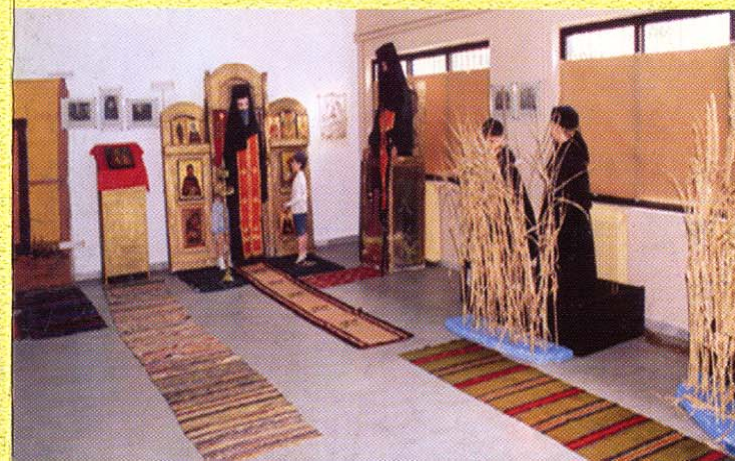
ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΔΗΜ. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΝΗΣΙΟΥ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
1904 - 1908

ΕΚΘΕΣΗ

Γ. ΝΤΕΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

“ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ”

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Εικόνες από την αποξήρανση
της λίμνης των Γιαννιτών

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

Ο Μακεδονικός Αγώνας υπήρξε ένας κρίκος στην αλυσίδα των εξεγέρσεων για την απελευθέρωση της Μακεδονίας, Αποτελεί μια από τις πιο ένδοξες σελίδες της νεότερης Ελληνικής Ιστορίας, γραμμένη με μαρτυρικό αίμα, ηρωισμούς και ολοκαυτώματα.

Οι πρωταγωνιστές του προέρχονταν από ολόκληρο τον Ελληνισμό. Ωστόσο, το κύριο βάρος του Αγώνα το σήκωσε ο γηγενής πληθυσμός της Μακεδονίας, ο οποίος όχι μόνο αγωνίστηκε μόνος και αβοήθητος για τριάντα περίπου χρόνια να διαφυλάξει την Ελληνικότητά του από τις διάφορες εχθρικές προπαγάνδες, αλλά και συμπαραστάθηκε με θέρμη και αποτελεσματικότητα στους Μακεδονομάχους που έσπευσαν από κάθε γωνιά της Ελληνικής πατρίδας στην Μακεδονία για να πάρουν μέρος στην ένοπλη φάση του Αγώνα, στα χρόνια 1904-1908.

“Εικόνες από την έκθεση”

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

Για πάνω από τριάντα χρόνια ο Ελληνορθόδοξος πληθυσμός της Μακεδονίας, μόνος και αβοήθητος, με μοναδικά όπλα το σχολείο και την εκκλησία (τα οποία ο ίδιος συντηρούσε) πάλεψε για να μην αποκοπεί από τις ρίζες του, την Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό.

Ο ιερέας και ο δάσκαλος αναδείχθηκαν στα χρόνια εκείνα τα ισχυρότερα στηρίγματα του χειμαζόμενου Γένους, περιορίζοντας στο ελάχιστο τα αποτελέσματα της Βουλγαρικής προπαγάνδας.

Οι Μακεδόνες, Ελληνόφωνοι και Σλαβόφωνοι, έμειναν με πείσμα προσκολλημένοι στο Πατριαρχείο διατηρώντας γρηγορούσα την ελληνική τους εθνική συνείδηση.

Γι' αυτό και οι Σλαβόφωνοι εξαιτίας της φανατικής τους προσήλωσης, στην Ελληνική ιδέα, ονομάστηκαν από τους αντιπάλους Γραικομάνοι, δηλαδή μανιακοί Έλληνες.

“Εικόνες από την έκθεση”